

כל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות פד.

מסורת הש"ס

ו א מיי פ"ד מהלכות שקלים
הלכה ה:
ז ב מיי פ"ו מהלכות תמידין
ומוספין הל' יא:
ח ג מיי פ"ב מהל' צבורים
הל' ב:
ט ד מיי שם הלכה ג:

שיטה מקובצת

[illegible]

שומרי ספחים בשביעית. וא"ת היאך עומד זא מן המשומר
הא צעין (יחזקאל מה) ממשקה ישראל וצסוף יבמות
(דף קכב. וסס) מוכח דאסור גצי עוצד כוכבים שהיה מוכר פירות
צסוף ואמר פירות הללו של ערלה הן של עוקה הן של נטע רצעי

אבל בארץ לא פליגי דעומר ושתי הלחם
מארץ אין מחוצה לארץ לא כמאן דלא כי
האי תנא דתנאי ¹⁶ ר' יוסי בר רבי יהודה
אומר עומר בא מחוצה לארץ ומה אני
מקיים ¹⁷ כי תבאו אל הארץ שלא נתייבבו
בעומר קדם שנכנסו לארץ ¹⁸ וקסבר חדש
מחוצה לארץ דאורייתא היא ¹⁹ דכתיב
ממשובותיכם ²⁰ כל מקום שאתם יושבין
משמע וכי תבאו זמן ביהא היא וכיון
דאורייתא היא אקרובי נמי ²¹ מקריבין:
²² תנן התם *שומרי ספיחין בשביעית נוטלין
שכרן מתרומת הלשכה רמי ליה רמי בר
חמא לרב חסדא ²³ תנן שומרי ספיחין
בשביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה
ורמיניהו ²⁴ לאכלה ולא לשריפה א"ל רחמנא
אמר לך ²⁵ לדורותיכם ואת אמרת ליביטל
אמר ליה ומי קאמינא אנא תיביטל לייתי
מדאשחקד בעינא קרמל וליכא ולייתי
מכרמל דאשתקד אמר קרא ²⁶ כרמל תקריב
בעינא כרמל בשעת הקרבה וליכא איתמר
רבי יוחנן אמר כרמל תקריב ר' אלעזר אומר
ראשית קציר ²⁷ ראשית קצירך ולא סוף
קצירך מויתב רבה ²⁸ ואם תקריב מנחת
בכורים ²⁹ במנחת העומר הכתוב מדבר
מהיכן היא באה מן ³⁰ השעורים אתה אומר
מין השעורים או אינו אלא מן החיטין רבי
אלעזר אומר נאמר ³¹ אביב במצרים ונאמר
אביב לדורות מה ³² אביב האומר במצרים
שעורים אף אביב האומר לדורות אינו בא
אלא מן השעורים רבי עקיבא אומר מצינו
יחידי שמביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו
מן השעורין ³³ ואף ציבור מביא חובתו מן
החיטין ומביא חובתו מן השעורין אם אתה
אומר ³⁴ מן החיטין לא מצינו ציבור שמביא
חובתו מן השעורין ד"א אם אתה אומר עומר
בא מן החיטין אין שתי הלחם ביכורים אלמא
משום ביכורים הוא תיובתא תנן התם ³⁵ אין
מביאין ביכורים חוץ משבעת המינים ואלא
מתמרים

האמורים צפסוק ארץ חטה
א היינו 37 תמרים:

בִּצְהַן נִגְמַר וְאִי טַעְמָא מִשּׁוּם דְּחֻדָּשׁ לְהֵימֵן דְּמִיִּם חֲמַר הַדְּבִיעוּר אִפִּי
הֵיכִי נִימֵי אֲלֵךְ וְדִאי שְׂמוּמַר אֲסוּר בְּצִיכְלָהּ וְאִ"כ הִיכִי שְׂרִיא הִכָּה
וּמוֹתֵר יִשְׂרָאֵל וְאִין לִמְר מִשּׁוּם דְּחֻדָּשׁ לְהֵימֵן דְּבִצְמָקִים בְּדִמְצָקִים וְיִימִי וְלֵא
וְהִי תוֹלֵדֵה דוֹרֵיעָה הִיא וְזִמְרֵה דְכַמֵּךְ רַחֲמָנָה לְמַה לִּי א' וְעוֹד יֵשׁ
מִדּוֹדֵיעִין לָהֶן וְהֵם פּוֹרְשִׁין מֵאֲלֵהֶן אִי נִימֵי קִיִּיךְ וְזִיךְךְ אֲמַר רַחֲמָנָה
דְּמִי מִשּׁוּם דְּחֻדָּשׁ לְהֵימֵן דְּבִצְמָקִים אִפִּי שְׂבַת דְּמִי לִר' אֲלַעְזֵר בִּר' ^א
(דְּמִי יֵשׁ אִי): סִימְחִין אֲסוּרִין הֵא צִיָּין מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לֹא פִירְכָּה בִּר' ^ב
(וְעַל כֵּן מִשּׁוּם דְּחֻדָּשׁ בְּכָ שְׁאִי בְּצִיבִיעֵת נִימֵי לְדִי: בִּר' אֲלַעְזֵר בִּר' ^א
יֵצִינוּ חַס דְּלִאֲמַרְיֵן בְּצוּק פ' קַמָּא דְּבִרְבוּרוֹת (לְדִי: בִּר' וְסֵ) בְּהַמַּת
דְּמִי מֵהַאֲוֵל מַעֲשֵׂת בְּצִיבִיעֵת שְׂבַת הַרְמָה חֲתָמָה מִיִּיד מִימֵה אֲמַאי
מַעֲשֵׂי שְׁאִי הֵם דְּכֻמֵּי לְדוֹרוֹתֵיהֶם וּפְרִיךְ וְיִיגַמַר מִיִּינֵה וּמוֹשֵׁי חֵכָה
דְּרַמְעִיקָא לְתַפְרִיפָּה וְיִצִי מֵה לְעוֹמַר שֶׁן לִיצוֹר דְּרוּחָה שְׂבַת טוֹמָמָה
(יִצִי) וְיִמָּחֵה נִימֵי שְׁמֵי הֵלָם הַבְּרוּת בְּכִי עֲזָמֵן בְּצִיבִיעֵת לְנֻמָּן לְחֻמַּר
וְיִצִיבֵא. תִּימָה וְלִר' יוֹסִי בִּר' ר' יְהוּדָה יִנְיִי מַחֲוֹלֵה לֶאֱרָךְ
בְּבִרְוִיִּים הוּא. דְּבִרְוִיִּים צִיָּין וְהִיא לְעוֹמַר דֵּהֵא בְּבִרְוִיִּים נִימֵי
לְתַרְוִיָּיהוּ פִּרְךְ דֵּהֵא רִבִּי אֲלַעְזֵר ב' פִּירַשׁ טַעְמָא מִשּׁוּם דְּחֻדָּשׁ
לְהֵימֵן דְּחֻדָּשׁ לְהֵימֵן דְּכַמֵּךְ רַחֲמָנָה וְסֵ לִמְר דְּמִי בְּבִרְוִיִּים חֲמַי:

[illegible][illegible]

([לעיל סח:], 3) [קדושין]

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

מוסף רש"י

וזמרי ספחים. על
 שורין לזרוע ממנה השומה.
 וְעַל שֶׁן לְזֶרֶע לְזֶרֶע אֵין
 אֵין מְבִיאִים. (פס'.) אֵין מְבִיאִים.
 יְכֹרִים חֹרֵץ מִזֶּה מִיָּמִים.
 יְכִירִים מִכִּי אֵשֶׁר בְּנִית
 אֶלְדֶּךָ וְדִרְשִׁית בְּמִנְחֹתֶיךָ (דף
 דף) נֶאֱמַר כֹּלֵן וְנֶאֱמַר
 אֵין אֶלֶךְ חֶטֶא וְשִׁעִירָה וְנִי
 עַל הַלֵּאנָה שֶׁנָּה אֶלֶךְ דָּא
 מִיָּמִים הַמֵּבֹרָה מִדְּבַר אֶף דָּא
 בְּחַ אֶלֶךְ, וְיִלְפִינֵן מִיָּמֵי דָאֵין
 וְיִלְפִינֵן אֵלֶּה מִיָּמֵי מִיָּמִין
 אֶתְרִינֵן שֶׁן וְלֵאן מִיָּמִין
 לֵאן מִמְּקוֹם מִשְׁוִיעָה וְתִמְרֵי
 שֶׁנָּה הַמֵּינִים אֵין דְּמִכִּי
 יֵשֶׁן דִּינֵי דְבַר מִמְרֵי
 (פסחים כ. א.)

רבינו גרשום

בבל בארץ לא פליגי. דצריך
לא' מחוצה לארץ;
ושבושבותיכם דכתיב ולחם
יגלי ויכרמל ולא תאכלו בכל
קום שאתם יושבים
שמע. וכי תבואו לא'
מעט ליה לחוצה לארץ
לא' זמן ביאה חסר כלומר
אחר שתיכנסו אפי' בחוצה
ארץ אסור חדש קודם
קריבת העומר ויכין
מדאורייתא אסור חדש
חוצה לארץ אקריבי נמי
קריבין עומר מחוצה
ארץ; ונשלין שכן

ושומרינו של לפי ילקוטו קודם הבאת העומר כדי שיהא העומר בא מן להקריב קומצו למזבח: והיכי קרב קומץ והביתו לאכלה ולא לשפרה: לית מאדאשתק. מתבואה (שנלקטו לכל התבואה) שבעת לקיטתה הויה ברנך ק"ו ומלא: ויתיה מברכס מאדאשתק. מתבואה של אשתקט שנלקט כשהיה ברנך: בעינן כרמל קרבתה וליכא: אימתי? קומץ אמר שמוס הכי אין במיאן מברכס קריב. ר' אלעזר אמר שמוס קריבין אמר מיהא תורה בשעת הבאה ליתיה אשתקט וליכא: וכן מאדאשתקל א"ר חביב קרבתה שברך נקצו הכל וסוף קציר שנה שעברה והוא בא בשנת הבאה: אלמא שמוס כבוריה הוא והינין כ"ו אלעזר דאמר ארשית קצירין תוקיבתי לר' חזקיה דאמר שמוס כרמל כדכרמל יכול לקיטתו שמוס מאדאשתק: